

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ

GENEL MERKEZİ

Sayı:71/121

Ankara 10 Şubat 1971

BASIN BÜLTENİ

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık bürosu, Mehmet Ali Aybar'ın, Genel Yönetim Kuruluna ve basına gönderdiği yazı konusunda aşağıdaki açıklamayı yapmıştır:

"Genel Yönetim Kurulumuzun son toplantısına bir mektup gönderen üyelerimizden Mehmet Ali Aybar'ın durumunu görüşen Genel Yönetim Kurulu, kendisinin "partiden kesin ihraç talebi ile ve tedbirli olarak" merkez haysiyet divanına verilmesini kararlaştırmıştır. Karar, 30 lehte, 4 çekimser oyla alınmıştır. Aleyhte oy çıkmamıştır. Mehmet Ali Aybar'ın bu son mektubu, gerçekte, partiye karşı genel başkanlığının son zamanlarından başlayarak işlediği suçların sadece sonuncusudur.

Genel Başkanlığı sırasında parti birlik ve bütünlüğünü bozan, tutumu ile partinin 1969 seçimlerinde yenilgiye uğramasına yol açan, jurnalcılık yoluna baş vuran ve partide kişisel bir yönetim kurma hevesine kapılan Aybar, genel başkanlıktan düşürüldükten sonra devamlı olarak parti aleyhinde çalışmıştır. Parti yönetimi, Aybar'ın artık parti içinde parti çalışmalarını engelleyebilecek bir etkisi ve sol kamuoyunda bir itibarı kalmadığını göz önünde tutarak ve kendisinin bir zamanlar taşıdığı parti genel başkanı sıfatına saygı duyarak, bu tevali eden suçlar karşısında kendisi hakkında bir işlem yapmamıştır. Aybar'ın partiye karşı işlediği ağır suçların başlıcaları özetle şunlardır :

- 1- Mehmet Ali Aybar kayıtlı bulunduğu beşiktaş ilçesine kendisine son üç ayda yazılı olarak iki defa bildirim yapılmasına rağmen üyelik aidatını ödememiştir. Aybar'ın halen iki yıllık aidat borcu vardır.
- 2- Aybar, etkiliyebileceğini sandığı bir kısım büyük kongre delegelerine kongreye katılmamalarını ve kongre masraflarını karşılamak üzere genel merkezin istediği bağışları vermemelerini açıkça telkin ve talep etmiştir.
- 3- Kongreler arasında partinin en yüksek organı olan genel yönetim kurulu parlementerlerin bu dönemde zamlı maaşları almalarının anayasaya aykırı olduğuna ve bu nedenle anayasa mahkemesi nezdinde iptal davası açılmasına karar verdiği halde, Aybar, yüksek organın bu kararına karşı gelerek, zamlı maaşları almanın anayasaya uygun olduğu,

aksinin sosyal adalete aykırı düşeceği konusunda basına demeç vermiş bununla da yetinmeyerek, aynı konuda bir haftalık gazetede de uzun bir makale yayınlamıştır.

4- Aybar sosyalizm konusunda kendi fikirlerini yaymak üzere bağımsız Türkiye Sosyalistleri Birliğini kurmuş, basına verdiği demeci, bu birliği kuranların kendi yakın arkadaşları olduğunu ve kendi fikirlerini yaymak için böyle faaliyete geçilmesinden duyduğu kıvancı belirtmiştir. Bir Türkiye İşçi Partisi üyesinin ancak parti çizgisinde ve parti kararları uyarınca sosyalist faaliyette bulunabileceği, ancak partinin sosyalizm anlayışını yayabileceği uzun izahlara lüzüm bırakmayacak kadar açıktır.

5- Aybar, Merkez Yürütme Kurulu kararıyla mecliste partinin millet vekili olarak yapması kendisinden istenilen çalışmalarını yerine getirmemiştir, yazılan yazılara cevap dahi vermemiştir.

6- Son olarak yönetim kuruluna gönderdiği, basına ve ajanslara vererek kamu oyuna da açıkladığı yazının muhteviyatı ise, ilk satırından son satırına kadar parti tüzüğüne aykırıdır ; Partinin yüksek organlarını hiçe sayıcı, hatta hakarek edici niteliktedir. Aybar, 4. Büyük Kongreden önceki dönemde de genel yönetim kuruluna aynı derecede ağır parti suçu teşkil eden ve mutad milletvekili ödeneği vermeyi red edip, ancak ayda on lira gibi gülünç bir meblağı vereceğini bildiren bir yazı göndermiştir.

Aybar bu son yazısını genel yönetim kuruluna göndermek ve kamu oyuna açıklamakla, belirli bir politik amaç gütmüştür. Bu ,üç yönlü bir amaçtır:

- Ya, parti yine kendisi hakkında bir işlem yapmayacaktır ve bu takdirde Aybar kendisinin parti içinde bir çeşit dokunulmazlığı olduğunu, parti organlarının en ağır disiplin suçları ve hakaret karşısında bile kendisine dokunmaya cesaret edemediğini, çünkü kendisinin halâ parti içinde güçlü olduğunu, parti içi ve parti dışı kamu oyuna kendince göstermiş olacaktır.

- Ya da, parti kendisi hakkında işlem yapmaya karar verecektir. Bu takdirde de kendi isteği ile partiyi terk etmiş durumunda kalmaktan kurtulacak hatta bir çeşit martir, bir mazlum, niteliği kazanacaktır. Aybar böylece, Türkiye İşçi Partisi organlarını, yöneticilerini kadir bilmeyen, eski bir genel başkanı bile ihraç eden, musamahasız "despotlar" olarak propoganda etmek imkanına kavuşacağını hesaplamıştır.

- Partiyeye karşı baskıların arttığı bu günlerde bir de kendisi partiyeye yüklenerek, sürdürüldüğü jurnalcılığı bir kere daha perçinleyerek, burjuvazinin partiyi çökertme gayretlerine yardımcı olmak ta, Aybar'ın hesapları içindedir.

Aybar bu son teşebbüsünü kamu oyuna, meseleyi iyi izleyememiş olanlara "masum bir istek" gibi göstermek için, olağan üstü büyük kongre talebini ileri sürmüştür. Bu, bir taktinden başka bir şey değildir. Aybar eski bir genel başkan olarak herkesten iyi bilmektedir ki, olağan üstü büyük kongrenin toplanmasını istemenin yolu, tüzüğe ve parti kararlarına taban tabana karşı görüş ve isteklerle, parti yüksek organlarına hakeretlerle dolu yazılar yazıp, basına açıklamak değildir. Kongre delegelerinin belli bir oranını olağan üstü kongrenin toplanması için imzasını sağlamaktır. Ama Aybarın bunu sağlayacak gücü yoktur. Ve esasen maksadı da böyle bir kongrenin toplanması değildir. Maksat, yukarıda açıkladığımız üç yönlü amaçı gerçekleştirmektir. Nitekim, Aybar daha üç ay önce toplanan parti büyük kongresine katılma cesaretini dahi gösterememiştir. Maksadı gerçekten bir fikir mücadelesi vermek olsaydı, büyük kongreye gelir ve görüşlerini serbestçe savunurdu. Partimizin 4. Büyük Kongresi, Aybar zihniyetini, burjuvazinin partimiz içindeki uzantısı olduğuna kesin olarak ve oy birliğine yakın bir çoğunlukla karar vermiştir.

Parti içinde hiç kimsenin hiç bir şekilde bir dokunulmazlığı yoktur. Partiye karşı suç işleyenler, hak ettikleri ceza ile karşılaşarak martir haline gelemezler. Hele Aybar artık kendi eylemleri ile politik intihara sürüklenmiş bir kişidir. Siyasi mevtaları diriltecek usuller ise, politika da icat edilmiş değildir.

Partimiz uzun ve çetin mücadelelerden sonra, proram ve tüzüğü uyarınca sosyalist rayına sağlam oturmuştur. Bütün parti kademeleri ve üye safları yüksek organlar etrafında ve birlik, beraberlik içinde kenetlenmiştir. Partimiz açtığı "Faşizme Hayır" kampanyası ile ülke çapında bir merkezden idare edilen planlı gerçek demokratik ve sosyalist mücadeleyi yürütebilen biricik politik örgüt olduğunu dosta-düşmana göstermiştir. Yarım milyon bildirinin ve onbin afişin dağıtıldığı, üçyüz partilinin nezarete alındığı bir kısmına polis silah çektiği ve işkence ettiği, halen 14 partilinin tutuklu bulunduğu ve bir il başkanımızın şehit edildiği "Faşizme Hayır" kampanyasını Aybarın "kağıt üzerinde açılmış ve kağıt üzerinde kapanmış" bir kampanya olarak nitelenmesi, kendisinin gerçekçilik ve insaf ölçüsünü ne derece yitirdiğini gösteren kesin bir delildir.

Bunu da belirtmek isteriz ki, "Batık tekne" durumunda olan, Türkiye İşçi Partisi değil, Aybar'ında içinde bulunduğu burjuvazinin ve diğer gerici güçlerin teknesidir. Türkiye İşçi Partisi, gücünü, tarihten, bilimsel sosyalizmden ve işçi sınıfının tarihsel haklılığından alan sosyalist bir partidir. Böyle bir partiyi, işçi ve öteki emekçi sınıfların biricik kurtuluş umudu ve politik örgütü olan partimizi, ne emperyalizmin ve kapitalizmin işten ve dıştan saldırıları, ne de Aybar gibi kişilerin kundeklamaları zayıflatamayacaktır. Zafer işçi sınıfının, emekçi sınıfların ve sosyalizme umud bağlamış olanlarıdır. Zafer, Türkiye İşçi partisininindir.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
İSTANBUL İL MERKEZİ

Cağaloğlu, Hımyeli Eftal Sokak
Mir'at Han - İstanbul

C/88

Sayın Nebil Varlı

Rıhtım C. No 23 harin han katı

KARAKÖY - İST

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV